

Preek over 1 Timoteüs 1:15-17

Liturgie morgendienst:

Votum en groet

Zingen: Lb. 328:1,2,3

De Tien Woorden

Zingen: Ps. 119:39,40

Gebed

Schriftlezing: 1 Timoteüs 1

Zingen: Ps. 103:1,3,4

Tekst: 1 Timoteüs 1:15-17

Preek

Zingen: Gez. 106:1,2,3,4

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 145:1,2,3,4

Zegen

Liturgie middagdienst:

Votum en groet

Zingen: Lb. 328:1,2,3

Gebed

Schriftlezing: 1 Timoteüs 1

Zingen: Ps. 103:1,3,4

Tekst: 1 Timoteüs 1:15-17

Preek

Zingen: Gez. 106:1,2,3,4

Geloofsbelijdenis

Zingen: Gez. 139:3,4

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 145:1,2,3,4

Zegen

Gehouden te: Baflo, 28-12-14 (9.30 u.)
 Kantens, 28-12-14 (14.30 u.)
 Winsum, 28-12-14 (16.30 u.)

Preek

Thema: Betrouwbaar is de boodschap van Christus' komst in de wereld.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Kerstboodschap?

V.k.a. Die afkorting betekent: voor kennisgeving aangenomen.

Stel: Je hebt een vergadering. Daar passeren een aantal ingekomen stukken de revue. Sommige krijgen een bespreking. Van andere stel je vast: voor kennisgeving aangenomen. En in de notulen staat er dan achter: v.k.a.

Dat gaat dan om stukken die voor jouw bijeenkomst niet relevant zijn. Of waarvan je de inhoud allang kent via een andere weg. Of je hebt de boodschap van die organisatie al vaker gekregen. En je vindt dat je er nu niets mee hoeft te doen. Je neemt het voor kennisgeving aan en je gaat verder met je agenda. Je gaat over tot de orde van de dag.

Terzijde leggen is nog weer een stap verder. Dan kun je helemaal niets met een dergelijk ingekomen stuk. Of je wilt er niets mee te maken hebben. Aan de kant ermee!

Wat heb je gedaan met de kerstboodschap? Met het evangelie van de geboorte van de Redder Jezus Christus? Heb je dat ook voor kennisgeving aangenomen?

Dat gaat heel gemakkelijk. Je kent het verhaal allang. Je hebt het al tig keren gehoord in de loop van de jaren. En je hebt in deze weken meerdere vieringen, waarin je de boodschap van Jezus' komst hoort en viert.

Er treedt op een bepaalde manier gewenning op. En iets van verzadiging. 'Nou vind ik het ook wel weer goed.' En nu het kerstfeest weer voorbij is – en straks als de jaarwisseling voorbij is helemaal – denk je: 'Dat hebben we ook weer gehad.' En je gaat over tot de orde van de dag.

Tussen haakjes: Ik kan me wel voorstellen dat sommige mensen een zucht van verlichting slaken als de feestdagen weer voorbij zijn. Mensen, die veel alleen gezeten hebben of die problemen hebben in hun gezin of voor wie de lege plaats in huis extra voelbaar is. 'Het zijn moeilijke dagen. En ik ben blij dat het weer voorbij is...'

Deze mensen heb ik niet speciaal op het oog. Maar wel u, gewone kerstfeestvierders. Ik reken mijzelf daar ook toe.

U vraag ik: Wat heb je gedaan met de kerstboodschap? Heb je het voor kennisgeving aangenomen of heb je je daardoor laten raken en stimuleren om sterker te geloven en te vertrouwen op God en op de Heer Jezus Christus?

Dus, wat doe jij met Gods boodschap over Christus' komst in de wereld? En wat doet Gods boodschap met jou?

Het lijkt mij dat de apostel Paulus op die vragen een antwoord heeft in onze tekst.

Waarbij hij vooral inzet op de betrouwbaarheid van Gods boodschap.

Dat zet ik dan ook in het thema van de preek.

Betrouwbaar is de boodschap van Christus' komst in de wereld.

2. Redding

"Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden."

Met deze woorden zitten we bij de kern van het evangelie. Paulus formuleert het ook duidelijk als een samenvatting. Hier gaat het om in zijn prediking en in de verkondiging van zijn collega's en helpers. Met deze boodschap heb je vaste grond onder de voeten als verkondiger en als gemeente van Christus.

Deze boodschap raakt Paulus en mag zijn vrienden Timoteüs en Titus ook raken en motiveren in hun dienst. Telkens wanneer hij in de brieven aan deze broeders in de buurt komt van deze kernboodschap van God roept hij het uit: "Betrouwbaar is het woord!" Of: *"Deze boodschap is betrouwbaar."* In onze tekst aangevuld met: *"... en verdient onze volledige instemming."* We vinden deze uitroep wel vijf keer in deze drie brieven.

De boodschap van Christus' komst brengt Paulus tot deze enthousiaste en stellig klinkende uitroep. En hij wil dat Timoteüs op het hart binden.

'Timoteüs, je hebt met deze boodschap echt vaste grond onder de voeten voor je dienst. Houd dat de gemeente voor. Leg het ook in het hart van de oudsten en diakenen. Zij mogen met deze boodschap ook naar de mensen toegaan.'

Waarom hamert Paulus daar zo op? Hij merkt dat er in de gemeente mensen gaan optreden die een andere, afwijkende boodschap brengen. Dwaalleraars noemt hij ze. Mensen die met hun fantasieën het spoor van Christus verlaten hebben. En ze proberen de gelovigen op hun dwaalweg mee te krijgen.

Deze mensen zetten hun vraagtekens bij het eenvoudige evangelie van Christus en zijn komst in de wereld. Kunnen we daar nog wel iets mee? Of moeten we het mooier maken, meer toegesneden op de mens van vandaag? Je kunt toch niet bij de mensen aankomen met een zwangerschap zonder dat er een man aan te pas gekomen is? Dat gelooft men toch niet meer. Al blijft het een mooi verhaal...

Hiertegenover beklemtoont Paulus: *"Deze boodschap is betrouwbaar en verdient onze volledige instemming: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden."*

En ter onderstreping wijst de apostel op zijn eigen leven. God heeft de betrouwbaarheid van deze boodschap in zijn eigen leven bewezen.

Ik ben een zondaar eerste klas, zegt Paulus. Want ik was vroeger een godslasteraar en een vervolger en een geweldenaar. Ik heb Jezus Christus vervolgd en zijn gemeente geprobeerd uit te roeien. Ik meende daardoor God een plezier te doen en een goed werk te verrichten. Maar het ging faliekant tegen God in. Ik was vijandig tegen God. Want ik geloofde niet in de Heer Jezus Christus. Ik aanvaardde niet dat hij de beloofde Redder is.

Maar God bewees mij zijn ontferming. De Heer zelf greep mij in de kraag en redde mij. Hij keerde mij om en veranderde mijn leven. Zo bewees hij in mij wat hij kwam doen in de wereld: zondaren redden. Zoals u en ik.

Dat is de boodschap van God, het goede nieuws van de Redder die gekomen is. Het evangelie van Jezus. *"Geef hem de naam Jezus, want hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden."* (Mat. 1:21) Zei de engel tegen Jozef al voor de geboorte van Maria's kind. En zij gehoorzaamden.

Jezus' geboorte zou je kunnen noemen het begin van zijn komst in de wereld. Toen ging de Zoon van God de mensenwereld binnen. Terwijl hij van buiten kwam, uit de hemel.

In de wereld gekomen. Dat wil ook zeggen: hij kwam niet uit de mensenwereld op. Hij is geen redder, die wij naar voren geschoven hebben, om het maar eens te proberen bij God.

Nee, hij komt bij God vandaan de mensenwereld binnen. Maar wel als echt mens. Ontvangen van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria. Het onbegrijpelijke wonder van de maagdelijke geboorte, zoals de kerk dat is gaan noemen.

"Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden."

In de evangeliën komen we soortgelijke uitdrukkingen tegen. Van de evangelisten, maar ook van Jezus zelf. Een paar voorbeelden.

Johannes 1:9: *"...het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam."*

Licht van buitenaf, vanuit de hemel. Het licht dat het leven van de mensen is.

Lucas 19:9,10: Jezus zegt tegen Zacheüs: *"Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen, want ook hij is een zoon van Abraham. De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was."*

Jezus zegt het zelf: *"Ik ben gekomen om zondaren te redden."*

Die boodschap stuurt God naar de wereld, naar de mensen, van wie Hij houdt. De engel zei dat ook al tegen de herders in de velden van Efrata.

"Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de messias, de Heer." (Lucas 2:10,11)

Een feestelijk bericht van hemelse oorsprong. En dus waard om aanvaard te worden. Betrouwbaar en geloofwaardig. En effectief, want de herders gingen direct op pad naar Betlehem. En ze zagen dat deze boodschap van God waar was. En ze maakten het aan anderen bekend.

3. Ontferming

De boodschap van Christus' komst in de wereld heeft Paulus gegrepen. Het heeft zijn leven veranderd. De Heer pakte hem vast en kwam overweldigend zijn leven binnen, vlak voor de poort van Damascus.

Paulus blijft in de tekst heel persoonlijk spreken. Hij spreekt van de ongelooflijke ontferming en barmhartigheid van God voor hem, die eersteklas zondaar.

"Ik was de eerste, en juist over mij heeft Christus Jezus zich ontfermd; ik was de eerste aan wie hij zijn grote geduld toonde, zodat ik een voorbeeld werd voor allen die in hem geloven en het eeuwige leven zullen ontvangen." (vs. 16)

Dat is eersteklas ontferming voor een eersteklas zondaar. Groot geduld toonde Christus tegenover Paulus. Wat heeft de Heer veel van Paulus moeten incasseren, toen hij als een razende de gemeente vervolgde. Christus zelf vervolgde, moeten we zeggen.

"Saul, Saul, waarom vervolg je mij?" zei de Heer Jezus vanuit het verblindende hemelse licht.

De Heer had hem ook met één bliksemstraal kunnen doden om de lastering van Jezus' naam en de vervolging van de gemeente. Maar hij deed dat niet. Groot geduld toonde de Heer door Paulus stil te zetten en hem tot zijn volgeling te maken.

Dat is Gods ontferming voor mij geweest, zegt Paulus. Hij heeft die ontferming aan mij bewezen.

Ontferming en barmhartigheid, dat zijn woorden die ons het hart van God tonen. Daarmee laat God ons in zijn hart kijken. God is geraakt in zijn hart, ten diepste bewogen met zijn volk en met de mensen.

Dat is het eerste, dat de priester Zacharias uitbrengt, als hij weer kan spreken na de geboorte van Johannes.

*"Geprezen zij de Heer, de God van Israël,
hij heeft zich om zijn volk bekommerd en het verlost.
Een reddende kracht heeft hij voor ons opgewekt
uit het huis van David, zijn dienaar,..."* (Lucas 1:68,69)

God komt ons bevrijden *"van onze vijanden,
..... uit de greep van allen die ons haten.
Zo toont hij zich barmhartig jegens onze voorouders
en herinnert hij zich zijn heilig verbond."* (vs. 71,72)

En Johannes krijgt van God als taak:

*"... om zijn volk bekend te maken met hun redding
door de vergeving van hun zonden.
Dankzij de liefdevolle barmhartigheid van onze God
zal het stralende licht uit de hemel over ons opgaan."* (vs. 77,78)

De innerlijke barmhartigheid van God wordt zichtbaar in de komst van Jezus Christus naar deze wereld om zondaren te redden. Jezus is Gods ontferming in levenden lijve, kun je zeggen.

*"Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat
iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."* (Joh. 3:16)

Zo is God, gemeente. Zo is onze Heer Jezus Christus. En het kerstverhaal is het evangelie van Gods ontferming. In het leven van Paulus heeft de Heer dat laten zien. Dat is geen incident. Maar zo is Gods manier van werken.

Nee, daarmee bedoel ik niet dat het bij iedereen zo plotseling en ingrijpend gaat als bij Paulus. Maar het betrouwbare woord van God keert zeker niet ledig tot hem weer. Het doet wat God behaagt.

Deze boodschap van God wil ook latere geslachten – onze generatie bijvoorbeeld – trekken tot het vertrouwen op God. Vertrouwen om het eeuwige leven te ontvangen.

Dat is niet een onzekere wissel op de toekomst, maar een vaste zekerheid. Want *"Deze boodschap is betrouwbaar en verdient onze volledige instemming: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden."*

4. Glorie

Wat is nu de goede reactie op de boodschap van Christus' komst in de wereld? Hoe hebt jij gereageerd? Denk even aan de vragen uit het begin van de preek. Voor kennisgeving aannemen kan niet. Dat zal wel duidelijk zijn.

Paulus reageert door God te prijzen. In vers 17 horen we zijn 'Ere zij God'. Zo kun je het noemen in aansluiting bij het spreekkoor van de engelen in de nacht van Jezus' geboorte.

Om de betrouwbare boodschap, om de geschonken redding, om de bewezen ontferming moet Paulus aan God de eer en de lof brengen. Zijn hart wordt daartoe gedreven. Het gaat hier ook heel spontaan. Zomaar midden in de brief.

Dat heeft Paulus wel vaker, wanneer hij schrijft over de heerlijkheid van Gods genade. Dat gaat hij de Heer prijzen. En hij verwacht dat zijn lezers gaan meedoen. Dat zal ook gebeurd zijn, wanneer zijn brieven in de verschillende gemeenten zijn voorgelezen. Dan heeft men ongetwijfeld hardop zijn instemming daarmee betuigd en er van harte amen op gezegd. Amen, het is waar en zeker. Want het woord van God, de boodschap van Christus is betrouwbaar. Het verdient en krijgt van de gelovigen de volledige instemming.

Bij het grote bericht en de heerlijke boodschap van de komst van Jezus Christus in de wereld passen grote woorden tot eer van God.

"Aan de koning der eeuwen, de onvergankelijke, onzichtbare en enige God, zij de eer en glorie tot in alle eeuwigheid. Amen."

Het spat uit zijn pen. Het knalt van zijn lippen: 'Eer aan God in de hoogste hemel! Glorie aan de hoogste Koning!'

De engelen brachten een eresaluut aan de geboren Koning, toen het bericht van zijn komst in de wereld aan de mensen was gebracht.

*"Eer aan God in de hoogste hemel
en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft."*

God heeft mensen lief. Kijk maar. Hij ziet naar u om. Hij ontfermt zich over u en zendt zijn Zoon, de gezalfde Redder.

Engelenkoren zijn geweldig. Maar wat zal het de Heer geweldig in de oren klinken, wanneer zijn kinderen gewillig en van harte Hem de lof brengen met hun uitroepen en lofzangen.

De herders begonnen daar al mee. En heel de gemeente stemt daarmee in de eeuwen door. 'Eeuwige eer en glorie aan de Koning.'

Die lof klinkt alleen op de goede toonhoogte, wanneer wij de boodschap als betrouwbaar aanvaarden: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden. U hebt met dat woord echt vaste grond onder de voeten.

Einde bericht.

Amen